

Arrest

nr. 55 322 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 9 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en woonachtig te zijn geweest in Jerevan. U bent gehuwd en heeft twee kinderen. U bent hartpatiënt.

U verklaarde dat u niet actief was binnen een politieke organisatie maar wel sympathiseerde voor de oppositie en in het bijzonder voor Levon-ter-Petrosyan. U verklaarde dat u, en het Armeense volk, er tegen gekant was dat Serge Sarkisian bij de presidentsverkiezingen van februari 2008 verkozen zou worden. Dit omdat hij afkomstig is van Karabach.

Toen bekend werd gemaakt dat Sarkisian de verkiezingen had gewonnen werden er in Jerevan meerdere betogingen georganiseerd waaraan ook u deelnam. Op 01/03/2008 werd u, samen

met enkele andere demonstranten, door de politie opgepakt nabij de Franse ambassade. Jullie werden naar het politiebureau gebracht, uw identiteit werd gecontroleerd en er u werd gezegd niet meer aan betogingen deel te nemen. U werd tot s'nachts vastgehouden en dan vrijgelaten.

Na deze gebeurtenis kwam de wijkagent meermaals langs om u en anderen te verwittigen niet (meer) deel te nemen aan demonstraties.

In augustus 2008 werd u bij een demonstratie aan het Operaplein voor een tweede keer opgepakt door de politie. U werd samen met een paar andere manifestanten naar het politiebureau gebracht. U werd er langdurig ondervraagd en geslagen. Hierna werd u vrijgelaten en keerde u naar huis. Vanwege de slagen voelde u zich zo slecht dat u uiteindelijk naar het ziekenhuis (van Erebuni) moest worden gebracht.

In het ziekenhuis werd vastgesteld dat u dringend aan het hart moest worden geopereerd. U bent reeds enkele jaren hartpatiënt. In 2007 onderging u in Armenië een eerste hartoperatie. Nu werd u een tweede operatie geweigerd. De politie controleerde de personen die naar het ziekenhuis werden gebracht en stonden het de artsen niet toe u te opereren. U kreeg enkel de eerste medische zorgen toegediend.

Na uw vertrek uit het ziekenhuis, haalde u thuis geld af en vertrok u onmiddellijk naar Yeghegnadzor waar uw oom woonde. U verbleef er van augustus 2008 tot februari 2009, zijnde tot aan uw vertrek uit Armenië. In deze periode werd u opgezocht door uw vrouw die u vertelde dat de politie bij haar langskwam op zoek naar u.

Omwille van deze redenen besloot u het land te verlaten. In februari 2009 reisde u met een taxi van Yeghegnador naar Moskou. In Moskou verbleef u ongeveer zes maanden bij een vriend van uw oom.

Hierna reisde u met een busje verder naar België. Op 23/10/2009 kwam u in België aan. Diezelfde dag vroeg u asiel aan.

U legde ter staving van uw asielaanvraag uw geboorteakte, uw militair boekje, uw invaliditeitsboekje en drie medische attesten (waarvan twee Belgische) betreffende uw hartproblemen voor. U bracht tot slot nog een vertaling uit het Armeens aan van een medisch attest; het attest zelf werd niet door u voorgelegd.

U verklaarde dat uw vrouw ondertussen jullie appartement heeft verkocht en verhuisd is naar haar vader. Dit omdat zij werd lastiggevalen door de politie die nog steeds op zoek is naar u.

Op 07/07/2010 vroeg uw minderjarige zoon Karapetyan Mihran (O.V.6.515.654) eveneens asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat uw houding het niet toelaat uw werkelijke situatie te achterhalen. Meer bepaald werd bij u een gebrek aan oprechtheid en medewerking geconstateerd.

Dit gebrek reveleerde zich in het bijzonder in uw verklaringen over uw reisroute die, op basis van flagrante tegenstrijdigheden, bedrieglijk zijn. Zo beweerde u voor het Commissariaat-generaal dat u **Jeghegnador**, waar u ondergedoken zat, verliet met een **taxi**. Deze taxi zou u rechtstreeks naar Moskou hebben gebracht, waar u kon verblijven bij een vriend van uw oom. U verklaarde over deze tocht dat het voor u niet mogelijk was om met het vliegtuig te reizen aangezien u geen paspoort had (CGVS p.7-9). Welnu, deze beweringen staan in schril contrast met uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Voor deze instantie verklaarde u dat u vanuit **Jerevan met het vliegtuig** naar Moskou reisde (DVZ punt 34). U beweerde dat u hiervoor 2000 dollar aan de piloot betaalde (DVZ punt 33). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en ontkende dat u dergelijke verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft afgelegd (CGVS p.9). Dit blijkt echter niet uit het administratief dossier. Daarbij aansluitend werd er binnen uw verklaring voor het Commissariaat-generaal een tegenstrijdigheid waargenomen met betrekking tot uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek naar België. Zo verklaarde u bij aanvang van het gehoor dat u tot de laatste dag van uw verblijf in Armenië, en tot aan uw vertrek naar België, op uw adres in Jerevan heeft verbleven (CGVS p.2-3). Wat later beweerde u, in tegenspraak hiermee, dat u de laatste zes maanden van dit verblijf in Jeghegnadzor verbleef. U beweerde daarbij dat u in deze periode niet naar uw adres in Jerevan terugkeerde (CGVS p.4).

Over uw verdere reisroute beweerde u voor het Commissariaat-generaal dat u met een busje vanuit Moskou naar België reed. Hierbij passeerde u **Polen en Duitsland**. U verklaarde dat u wist dat u deze landen gepasseerd heeft omdat de smokkelaar u dat verteld had. U had geen idee welke andere landen u gepasseerd bent (CGVS p.8-9). Ook deze bewering verschilt met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Voor deze dienst beweerde u dat u vanuit de Russische Federatie naar **Oekraïne** was gereisd. U verklaarde dat u hierna **vermoedelijk Polen** was gepasseerd. Andere landen, buiten Polen en Oekraïne, kon u niet noemen (DVZ punt 34). U werd erop gewezen dat u eerder had aangegeven via Oekraïne te zijn gereisd. U beweerde hierop dat het kon dat u dat gezegd had

maar dat u het zich niet meer herinnerde (CGVS p.9). Deze bewering biedt geen verheldering; de vastgestelde tegenstrijdigheden blijven aldus bestaan.

Naast deze tegenstrijdigheden werd vastgesteld dat u voor het Commissariaat-generaal niet op een aannemelijke wijze kon verduidelijken hoe u de grenzen kon passeren op uw weg naar België. U was immers niet meer in het bezit van uw paspoort; dit was achtergebleven bij Mher Sarkisian. U beweerde hieromtrent dat de smokkelaar een vals paspoort voor u had geregeld. U verklaarde dat u dit wist omdat de smokkelaar u dat verteld had, u heeft het paspoort zelf niet gezien. Op de vraag naar de paspoortgegevens verklaarde u dat het paspoort op uw naam stond. De nationaliteit van de houder (het land dat het paspoort zou hebben uitgevaardigd) kon u niet geven (CGVS p.8). U noemde de vaststelling dat het vals paspoort uw naam droeg zeer logisch, omdat het zodoende aansloot bij de andere documenten die u mee had. Deze gang van zaken is nochtans niet vanzelfsprekend. Het is, gezien uw vervolging door de Armeense autoriteiten, integendeel verwonderlijk en zelfs onwaarschijnlijk dat er een vals document werd aangemaakt op uw eigen naam om het land te ontvluchten en naar België te reizen. Het voorleggen van een dergelijk document kon immers uw arrestatie betekenen. Deze vaststellingen maken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde reisroute. Dit laat de mogelijkheid open dat u met gebruik van uw eigen paspoort naar België bent gereisd.

Uw bewering, reeds bij aanvang van het interview, dat u aan geheugenstoornissen lijdt wordt niet gestaafd door middel van een medisch attest. U beweerde meer bepaald dat u twee maanden voor uw interview voor het Commissariaat-generaal in België een operatie had ondergaan onder narcose. U verklaarde dat het gebruik van narcose tot geheugenstoornissen had geleid (CGVS p.2). Gezien uw gebrek aan bewijs hiervan alsook gezien de omvang van de tegenstrijdigheden, kan deze bewering niet worden weerhouden ter verklaring van de genoemde tegenstrijdigheden.

Wat uw vluchtmotief betreft wordt vastgesteld dat u hiervan evenmin enig bewijs voorlegt. Bovenstaande vaststellingen maken daarbij dat uw verklaringen niet zonder meer betrouwbaar zijn en dat het onduidelijk is wanneer en van waaruit (Jerevan of Jeghegnadzor) u Armenië heeft verlaten. Daarnaast doen verscheidene elementen afbreuk aan uw verklaringen vervolgd te zijn. Zo beweerde u dat u heeft deelgenomen aan de manifestatie van 01/03/2008. U behoorde meer bepaald tot de duizenden demonstranten die, na de ontzetting van het Operaplein, afzakten naar de buurt aan het stadhuis en de Franse ambassade. Wat dit betreft werd vastgesteld dat u de situatie aan de ambassade slechts in zeer algemene bewoordingen kon weergeven. U verklaarde dat er geen reden was geweest waarom men daarheen was gevlucht. Over de gebeurtenissen aldaar kon u enkel zeggen dat er chaos heerste, auto's in brand werden gestoken, en dat de politie mensen sloeg en uiteendreef. U beweerde dat u er rond 12.00u 's middags samen met enkele andere demonstranten werd opgepakt. U verklaarde niet te weten wanneer de manifestatie werd beëindigd. Abusievelijk verklaarde u eerst dat Levon-ter-Petrosyan er een speech hield; even later besepte u dat Petrosyan toen reeds was opgepakt en dus onmogelijk aanwezig kon zijn (CGVS p.13-14). Hoewel u deze laatste verklaring zelf rechtzette blijkt zij symptomatisch voor uw gebrek aan kennis van zaken. Zo blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat de buurt van de ambassade (Grigor Lussavorichstraat) als nieuwe verzamelplaats werd gekozen in de hoop dat de Franse ambassade tussenbeide zou komen en zou bemiddelen. Daarnaast werden er onderhandelingen gevoerd tussen de ordediensten enerzijds en de demonstranten anderzijds. Uit de chronologie van de feiten die er zich hebben afgespeeld blijkt dat rond de middag, het uur dat u zou gearresteerd zijn, deze onderhandelingen nog steeds lopende waren. Het afspringen hiervan en het uitbreken van grootschalig geweld vond pas veel later op de dag plaats. De vaststelling dat u van deze feiten niet op de hoogte blijkt te zijn ondermijnt uw verklaring.

U verklaarde dat u ook na 01/03/2008 vervolgd werd. U beweerde dat u in augustus een tweede maal gearresteerd werd en dat u hierop volgend een dringende hartoperatie geweigerd werd. Wat dit laatste betreft beweerde u dat de dokters u hadden gezegd dat u binnen een aantal dagen, na uw binnenkomst in het ziekenhuis, moest worden geopereerd (CGVS p.10). Welnu, er wordt vastgesteld dat de operatie pas anderhalf jaar later, in maart 2010, plaatsvond hetgeen het dringend karakter ervan relativeert. U verbleef daarbij de eerste zes maanden na uw ziekenhuisopname ondergedoken in Armenië. De vaststelling dat u niet eerder het land verliet, gezien uw vervolging en uw nood aan een dergelijke medische ingreep, is onbegrijpelijk. U verklaarde wat dat betreft dat u dacht dat de situatie nog zou veranderen en u kon terugkeren naar uw familie (CGVS p.16). Deze bewering weet niet te overtuigen: u verklaarde immers dat u tijdens uw verblijf in Jeghegnadzor het bezoek kreeg van uw vrouw die u vertelde dat zij door de autoriteiten werd opgezocht (CGVS p.4).

U beweerde overigens niet enkel dat men u zocht tijdens uw verblijf in Jeghegnadzor. U verklaarde dat uw echtgenote zelfs nog tijdens uw verblijf in België werd opgezocht door de Armeense autoriteiten die op zoek waren naar u. Welnu, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten

en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name dat van sympathisant, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. Dit maakt uw verklaring dat u nog steeds wordt gezocht door de Armeense autoriteiten onwaarschijnlijk.

Tot slot wordt opgemerkt dat u verklaarde dat u door de Armeense autoriteiten omwille van uw hartproblemen, sinds december 2007 tot 02/03/2010 een invaliditeitsuitkering werd uitbetaald (CGVS p.5-6). U verklaarde dat tijdens uw afwezigheid (u vroeg in oktober 2009 asiel aan in België) de bijdrage werd betaald aan uw vrouw die in Armenië achterbleef. Deze vaststelling ontkracht eveneens het beeld van uw vervolging.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u aanbracht zijn niet bij machte deze beslissing te wijzigen. Uw geboorteakte, uw militair boekje, uw invaliditeitsboekje, de drie medische attesten (waarvan twee Belgische) en de vertaling uit het Armeens van een medisch attest betreffende uw hartproblemen bieden geen van allen informatie over de vervolging die u zou hebben gekend. Uw invaliditeitsboekje bevestigt daarbij dat u een uitkering ontving.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van de materiële motiveringsverplichting. Volgens verzoeker kunnen de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven de beslissing niet dragen.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Elke asielzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel.

2.4. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dan ook dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.5. In casu moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op het document "Subject related briefing 'Armenië'. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan" (gedateerd 23 juni 2010, adm. doss. stuk 16). Uit dit document blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en

een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

2.6. Verzoeker laat het motief dat dienaangaande in de bestreden beslissing werd opgenomen ongemoeid. Verzoeker verklaarde wel dat hij zelfs tijdens zijn verblijf in België nog werd gezocht door de autoriteiten, maar legt daar geen enkel bewijs van voor, zodat dit motief onverminderd overeind blijft. Bovendien kan de verwerende partij worden bijgetreden waar deze stelt dat verzoeker steeds verklaarde dat een dringende hartoperatie hem werd geweigerd omwille van zijn deelname aan de oppositiebetogingen, terwijl dat niet te rijmen valt met de invaliditeitsuitkering die tussen december 2007 en maart 2010 werden doorbetaald aan verzoekers echtgenote, die nog in Armenië verblijft. Verzoekers argument dat de uitkering werd uitbetaald door een soort mutualiteit en er blijkbaar een trage of gebrekkige doorstroming van gegevens tussen de verschillende overheidsdiensten was, is niet meer dan een blote bewering, die geen afbreuk doet aan het voorgaande.

2.7. De Raad is van oordeel dat het motief dat betrekking heeft op de vaststelling, na inzage van de stukken van het dossier, dat er voor personen met het profiel van verzoeker, met name dat van sympathisant, geen actuele vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, als determinerend kan worden aangemerkt. Aangezien de overige door verzoeker aangebrachte grieven en stukken (2 medische attesten die wijzen op zijn hartproblemen en waarmee hij de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht tracht te stellen) betrekking hebben op de andere motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het enig middel niet kan worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij alleen al op grond van het determinerend motief genoegzaam heeft kunnen besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS